

عاشورای افغانستان؛ باید نگران بود

به نظر نمی رسد هیچ گروهی جرات کند بمبگذاریهایی روز عاشورا در کابل، مزار و قندهار را بعهده بگیرد، اگر قصد عاملان چنین حملاتی دامن زدن به تنش های مذهبی باشد که به احتمال زیاد چنین است، با روشن شدن هویت عاملان حمله، رسیدن به چنین هدفی دشوار می شود.

اکثریت افغانها سنی مذهب اند اما، تمامی سنی های افغانستان احترام عمیق و جدی به پیشوای مذهبی شیعیان، علی بن ابی طالب دارند.

مرقدی که در مزار شریف در شمال افغانستان به امام اول شیعیان و خلیفه چهارم اهل سنت، علی منسوب است، زیارتگاه عام و خاص است و همه کسانی که بصورت داوطلبانه و حتی رایگان در حرم این زیارتگاه کار می کنند سنی هستند.

سنی های افغانستان روز عاشورا را نیز گرامی می دارند، آنها در این روز نذر می کنند و به "به زیارت اهل قبور می روند".

از این رو کشتن، صرفا به دلایل مذهبی، در افغانستان از سوی مردم این کشور حمایت نمی شود. حتی طالبان با آنکه علیه شماری از گروه های قومی آشکارا اعمال تبعیض می کردند، اما همواره از اینکه پنداشته شود طالبان تبعیض مذهبی روا می دارند، ابا داشتند.

رویکرد مردم نسبت به پیشوایان مذهبی، در افغانستان چیزی است که این کشور را از کشورهای همسایه اش از جمله پاکستان متمایز می سازد. در پاکستان گروه هایی هستند که به کشتن فرقه های مذهبی دیگر افتخار می کنند و رسماً مسولیت قتل هایی با انگیزه های مذهبی را عهده می گیرند.

حتی طالبان با آنکه علیه شماری از گروه های قومی آشکارا اعمال تبعیض می کردند، اما همواره از اینکه پنداشته شود طالبان تبعیض مذهبی روا می دارند، ابا داشتند.

در ایران نیز روا داشتن تبعیض مذهبی، امر پنهانی نیست و از سوی بخشی از جامعه و همچنین حاکمیت حمایت می شود. درحالی که مقامهای عمدتاً سنی مذهب افغانستان حتی شخص رئیس جمهوری، روز عاشورا به تکایا می روند و با شیعه ها در برگزاری مراسم مذهبی شان شریک شده اند.

در سالهای اخیر اما یک چیز تغییر کرده است و آن نحوه برگزاری مراسم محرم است، عزاداری عاشورا بطور سنتی در تکیه خانه ها و مساجد برگزار می شد اما در سالهای اخیر، عزاداران کاروانهای هیات عزاداری تشکیل می دهند و از یک محل به محل دیگر می روند.

مناطق از شهر را سیاه پوش می کنند، با پارچه های نسبتاً لوکس که بصورت خاص و با شعارهای ویژه تزئین شده اند.

در نخستین روزهای محرم که من در کابل بودم، با سه چهار تن از جوانانی که در غرب کابل، سردری را سیاه پوش می کردند، پرسیدم این پارچه های ویژه از کجا می آید و چه کس یا کسانی آنها را در اختیار شما قرار می دهد. آنها پاسخی برای این سوال نداشتند، فقط گفتند پارچه زیاد است، رایگان است، آدمهای خیرخواه و مومن هستند که این پارچه ها را می خرند.

اگر واقعا منابع تامین عزاداری های میلیونی و راه اندازی کاروانهای عظیم در سطح شهر، آدمهای خیر و مومن باشند، می شود حادثه امروز را اتفاق نام گذاشت و از کنار آن گذشت.

اما اگر تغییر مراسم عاشورای سنتی به عاشورای سیاسی، طرحی باشد که از کله چند مومن خیر افغانی بیرون نیامده باشد، باید نگران بود، نگران جرقه ای که اگر تبدیل به آتش شود تر و خشک زیادی را باهم خواهد سوخت.

د پانو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درېت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په ځیر و لولئ